

Rozhodnutie č.: RL/29/2023
Správne konanie č.: REO-RPMS/2023/00982

Bratislava dňa 27. 9. 2023
Doložka právoplatnosti:

Rozhodnutie

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 110 ods. 1 a 2 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 2 zloženom z predsedu senátu doc. Mgr. Pavla Izraela, PhD. a členov senátu Ivana Bindasa a Andrey Cox, postupom podľa § 225 zákona č. 264/2022 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. REO-RPMS/2023/00982, MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.

porušil

povinnosť ustanovenú v § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že časový úsek od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod. programu *Televízne noviny* odvysielaného v rámci programovej služby TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod., ktorý zodpovedá druhému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25 hod.,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**

Podľa § 135 ods. 5 zákona č. 264/2022 Z. z. „*Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.*“

* * *

Odôvodnenie

V zmysle § 109 zákona č. 264/2020 Z. z. je Rada orgánom verejnej správy, ktorého poslaním je presadzovať verejný záujem v oblasti vysielania a do pôsobnosti ktorého patrí vykonávanie dohľadu nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a vykonávanie štátnej regulácie v oblasti vysielania. Do pôsobnosti Rady patrí aj ukladanie sankcií vysielateľom, pričom na konanie podľa zákona č. 264/2020 Z. z. sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 9 ods. 2, § 49, § 57, § 61 až 68 zákona č. 71/1967 Zb.

Rada na svojom zasadnutí dňa 10. 5. 2023 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči subjektu MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o. vo veci možného porušenia povinnosti ustanovenej v § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že časový úsek od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod. programu *Televízne noviny* odvysielaného v rámci programovej služby TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod., ktorý zodpovedá druhému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25 hod.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 22. 6. 2023, na základe čoho začalo správne konanie č. REO-RPMS/2023/00982. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bola aj kópia záznamu vysielania programu *Televízne noviny* odvysielaného na programovej službe TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 v čase o cca 18:59:57 hod. a prepis/popis skutkového stavu k správne konaniu č. REO-RPMS/2023/00982.

Rade bola dňa 26. 6. 2023 doručená žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie a žiadosť o zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní.

Dňa 14. 7. 2023 bola právne zástupcovi účastníka konania zaslaná správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. a predĺženie lehoty na vyjadrenie. Predmetná správa bola právne zástupcovi účastníka konania doručená dňa 17. 7. 2023, odkedy začala plynúť 5-dňová lehota na vyjadrenie.

Rade bolo dňa 25. 9. 2023 doručené vyjadrenie právneho zástupcu účastníka konania k predmetu správneho konania č. REO-RPMS/2023/00982.

Podkladmi pre toto rozhodnutie sú záznam vysielania programu *Televízne Noviny* odvysielaného na programovej službe TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 v čase o cca 18:59:57 hod., prepis/popis skutkového stavu k správne konaniu č. REO-RPMS/2023/00982 a vyjadrenie právneho zástupcu účastníka konania k predmetu správneho konania.

Rada sa po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie oboznámila so skutkovým stavom a v správnom konaní č. REO-RPMS/2023/00982 rozhodla dňa 27. 9. 2023.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

18:59:57 – Začiatok programu – spravodajský program *Televízne noviny*.

19:40:33 – Prerušenie programu – zvukovo-obrazový predel.

19:40:37 – Reklamný oznam – reklamné šoty v reklamnom bloku (cca 7:55 min.).

19:48:32 – Zvukovo-obrazový predel.

19:48:36 – Pokračovanie programu.

19:58:21 – Prerušenie programu – zvukovo-obrazový predel.

19:58:25 – Reklamný oznam – reklamné šoty v reklamnom bloku (cca 1 min.).

19:59:25 – Zvukovo-obrazový predel.

19:59:29 – Pokračovanie programu.

20:03:38 – Koniec programu – *Televízne noviny*.

* * *

Podľa § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z.:

„Vysielateľ televíznej programovej služby, ktorý nie je verejnoprávny vysielateľom, môže prerušiť program, ktorý je spravodajským programom alebo audiovizuálnym dielom⁶¹⁾ a nie je programom určeným pre deti ani seriálom, sériou alebo dokumentárnym filmom, reklamným oznamom alebo telenákurom na každý 30-minútový časový úsek vysielania, a to aj v prípade, ak plánovaná dĺžka vysielania tohto programu nepresahuje 30 minút.“

* * *

Právny zástupca účastníka konania k predmetu správneho konania uvádza: *„Vysielateľ v rámci svojich systémov preveril nedostatky namietané Radou v Oznámení. Interným šetrením bolo zistené, že v rámci druhého 30-minútového časového úseku trvania programu boli skutočne zaradené dva bloky reklamného oznámenia. Vysielateľ si však dovoľuje poukázať na skutočnosť, že v rámci prvého 30-minútového úseku vysielania programu Televízne noviny, program neobsahoval reklamné prerušenie. Vysielateľ tak do programu neumiestnil reklamné prerušenie nad rámec časového rozsahu programu (dva 30-minútové časové úseky), ale nedopatrením zaradil reklamné prerušenie prináležiace do prvého 30-minútového úseku do druhého, spolu s prerušením prináležiacim do tohto druhého úseku (príčom išlo len o pár minútový posun).*

Diváci tak neboli vystavený dlhšiemu reklamnému oznamu, resp. ďalšiemu reklamnému prerušeniu nad rámec ustanovení ZoMS, ale pochybenie spočívalo výlučne v časovom posune prvého prerušenia. Bez tohto pochybenia by bol reklamným oznamom prerušení prvý 30-minútový úsek programu Televízne noviny a následne druhým oznamom druhý časový úsek. Akákoľvek teoretická ujma divákovi v podobe neprimerane dlhých reklamných prerušení alebo vysokého počtu reklamných prerušení spôsobená nebola.

Záver

Vysielateľ sa za časový posun reklamného prerušenia a s tým spojené dve reklamné prerušenia v rámci druhého 30-minútového časového úseku celého programu Televízne noviny Rade ospravedlňuje a vzniknutá situácia ho mrzí. Vysielateľ už vykonal potrebné preškolenie zodpovedných zamestnancov, ktoré bude v pravidelných intervaloch opakovať a vykoná ďalšie primerané opatrenia na predchádzanie vzniku obdobných situácií.

Vysielateľ si dovoľuje Radu úctivo požiadať, aby pri rozhodovaní o porušení vyššie uvedených ustanovení ZoMS s ohľadom na uvedené skutočnosti udelila Vysielateľovi sankciu na spodnej hranici stanovenej ZoMS.“

Podľa § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. môže vysielateľ televíznej programovej služby, ktorý nie je verejnoprávny vysielateľom, prerušiť program, ktorý je spravodajským programom alebo audiovizuálnym dielom a nie je programom určeným pre deti ani seriálom, sériou alebo dokumentárnym filmom, reklamným oznamom alebo telenákurom na každý 30-minútový časový úsek vysielania, a to aj v prípade, ak plánovaná dĺžka vysielania tohto programu nepresahuje 30 minút. Monitorovaním programu *Televízne noviny* odvysielaného na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod. Rada zistila, že časový úsek od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod. tohto programu, ktorý zodpovedá druhému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaradením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25 hod.

Monitorovaním záznamu vysielania Rada zistila, že vysielateľ odvysielal v čase od cca 18:59 h do cca 20:03 h program *Televízne noviny*. Program na základe jeho obsahu a formy charakterizuje Rada ako spravodajský program. Program obsahoval dva 30-minútové časové úseky a jeden časový úsek v trvaní 3 minúty a 41 sekúnd.

Vysielateľ odvysielal v rámci svojho programu *Televízne noviny* dva reklamné bloky v časovom úseku od cca 19:40 h a od cca 19:58 h. Z ustanovenia § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. je zrejmé, že vysielateľ môže prerušiť program vysielaním reklamných oznamov alebo telenákupov, ale len jedenkrát v každom 30-minútovom časovom úseku programu.

Úsek	Časový úsek v hod.	Reklamný oznam – reklamné šoty
1.	18:59:57 - 19:29:56	0
2.	19:29:57 - 19:59:56	2
3.	19:59:57 - 20:03:38	0

Ustanovenie § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. určuje, koľko reklamných prerušení možno zaradiť počas vysielania audiovizuálneho diela. Z tohto ustanovenia jednoznačne nevyplýva, či sa má za trvanie audiovizuálneho diela považovať čistý čas diela (t.j. len trvanie audiovizuálneho diela bez reklamných prerušení) alebo jeho hrubý čas (t.j. vrátane reklamných prerušení). Európsky súdny dvor (ďalej len „ESD“) sa k tejto otázke vyjadril v rozhodnutí vo veci ARD v. PRO Sieben Media AG, sp. zn. C-6/98. V tomto rozhodnutí ESD vyslovil názor, že ustanovenie, ktoré ukladá obmedzenia pri výkone slobôd, ako je napr. sloboda poskytovania služieb televízneho vysielania, musí tieto obmedzenia vyjadrovať jednoznačne.

Ustanovenie § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. je nejednoznačné len v tom, že z jeho znenia nie je zrejmé, či sa trvaním spravodajského diela myslí čistý čas diela (t.j. iba čas trvania diela, bez reklamných prerušení) alebo hrubý čas diela (t.j. aj s reklamnými prerušeniami). Rada v tomto prípade postupovala v zmysle judikatúry ESD, konkrétne na základe horeuvedeného rozhodnutia vo veci ARD v. PRO Sieben Media AG, sp. zn. C-6/98, a predmetné ustanovenie vyložila spôsobom, ktorý je pre účastníka konania menej obmedzujúci, a teda za trvanie diela považuje jeho hrubý čas.

Napriek skutočnosti, že pojmy seriál, séria, dokumentárny film a bohoslužba nie sú v zákone č. 264/2022 Z. z. definované, vzhľadom na obsah a charakter predmetného programu je zrejmé, že sa nejedná ani o jeden z vyššie uvedených typov programov.

Zo znenia § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že pri vysielaní spravodajských programov sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30-minútový časový úsek. Takáto formulácia predmetného ustanovenia teda okrem počtu povolených prerušení reguluje aj spôsob ich zaradovania. Takýto výklad je navyše aj v súlade s účelom tohto ustanovenia – t.j. zabezpečiť celistvosť programu a chrániť tak spotrebiteľa (teda diváka) pred príliš frekventovaným prerušovaním programu, ktoré by pôsobilo rušivo. V jednom 30-minútovom časovom úseku môže byť iba jedno prerušenie.

Účastník konania vo svojom vyjadrení uvádza „v rámci prvého 30-minútového úseku vysielania programu *Televízne noviny*, program neobsahoval reklamné prerušenie. Vysielateľ tak do programu neumiestnil reklamné prerušenie nad rámec časového rozsahu programu (dva 30-minútové časové úseky), ale nedopatrením zaradil reklamné prerušenie prináležiace do prvého 30-minútového úseku do druhého, spolu s prerušením prináležiacim do tohto druhého úseku (pričom išlo len o pár minútový posun).“ V tejto súvislosti Rada uvádza, že počet reklamných prerušení programu zodpovedal počtu

kompletných 30-minútových časových úsekov. V tomto konkrétnom prípade nie je problémom počet reklamných prerušení, ale ich nesprávne časové zaradenie v rámci programu.

Uvedené vyplýva aj zo znenia smernice o AVMS, ktorá v článku 20 ods. 2 jednoznačne stanovuje, že „Vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov a dokumentárnych programov), kinematografických diel a spravodajských programov možno prerušovať televíznou reklamou, telenákupom alebo televíznou reklamou aj telenákupom jedenkrát v každom plánovanom **časovom úseku, ktorý trvá najmenej 30 minút.**“ („The transmission of films made for television (excluding series, serials and documentaries), cinematographic works and news programmes may be interrupted by television advertising, teleshopping, or both, once for each scheduled **period of at least 30 minutes.**“)

Taký výklad je v súlade aj s recitálom č. 86 smernice o AVMS, podľa ktorého je cieľom smernice chrániť špecifický charakter európskych televízií, ktorým je zaradovanie reklamy medzi jednotlivé programy, a preto uvedená smernica obmedzuje počet možných prerušení v audiovizuálnych dielach. Účelom obmedzenia prerušení audiovizuálnych diel je chrániť divákov pred nadmerným reklamným tlakom a tiež chrániť integritu audiovizuálnych diel, čo je v záujme ako autorov daných diel, tak aj samotných divákov sledujúcich tieto diela.

K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Bratislave, ktorý vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. 2S 114/11 uviedol, cit.:

„Súd je v zhode so žalovaným toho názoru, že v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. platného a účinného od 15.12.2009 je možné v každom jednom 30 minútovom časovom úseku vysielaného programu zaradiť len jedno reklamné prerušenie. To znamená, že zákon okrem maximálneho počtu povolených reklamných prerušení vysielania reguluje aj spôsob ich zaradovania, čím sleduje cieľ chrániť spotrebiteľa pred príliš častým prerušovaním programu.“

K rovnakému záveru dospel aj NS SR vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. 3Sž/12/2013, cit.:

„Ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. výslovne určuje, že zaradením reklamy alebo telenákupu je možné prerušiť každý 30 minútový časový úsek. Ak by zákonodarca mienil povoliť prerušenie programu reklamou alebo telenákupom aj kratší časový úsek, vyjadril by to jednoznačným spôsobom, napr. pri vysielaní programu sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý začatý 30-minútový časový úsek. Programy, ktoré trvajú kratšie ako 30 minút zákonodarca umožnil prerušiť reklamou alebo telenákupom, avšak túto výnimku nestanovil pri programoch, ktoré trvajú dlhšie ako 30 minút a pri prerušení reklamou alebo telenákupom sa delia na ucelené 30-minútové úseky.“

NS SR tiež vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. 3Sž/12/2013 uviedol, cit.:

„Výklad zákona, ktorý použil správny orgán v napadnutom rozhodnutí je aj v súlade s úniovým právom, konkrétne s citovanou smernicou č. 2010/13/EÚ. Vnútroštátne orgány aplikácie práva (tak súdne, ako aj správne orgány) sa majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva.“

K rovnakému záveru dospel NS SR aj vo svojom rozsudku vo veci sp. zn. 5Sž/11/2013, v ktorom uviedol, cit.: *„Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy je zrejmý účel zákonodarcu stanoviť podmienky povinnosť vysielateľa pri prerušovaní vysielania spravodajského programu alebo audiovizuálneho programu televíznou reklamou alebo telenákupom sledujúc cieľ ochrany divákov pred nadmerným prerušovaním sledovaného programu a v neposlednom Rade aj autorov diela, spracovaného vo vysielanom programe. Na základe nielen gramatického ale aj logického a teleologického výkladu citovanej právnej normy - § 35 ods. 3 zákona o vysielaní v súlade s cieľom zákona je možné vykladať uvedenú právnu normu len tak, že zákonodarca povoľuje vysielateľovi prerušiť vysielanie spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela televíznou reklamou alebo telenákupom jedným prerušením na každý 30 - minútový úsek.“*

Požiadavka obmedziť zaraďovanie reklamy v rámci vysielania audiovizuálnych diel vychádza z potreby ochrany diváka pred nadmerným reklamným tlakom a tiež zachovania integrity audiovizuálnych diel, čo je v záujme ako autorov daných diel, tak aj samotných divákov sledujúcich tieto diela. Táto požiadavka je jasne postulovaná smernicou č. 2010/13/EÚ o audiovizuálnych mediálnych službách a taktiež jednoznačne zakotvená v právnom poriadku SR. Právo na slobodu prejavu je teda celkom zrejme obmedzené osobitnou ochranou divákov a autorov audiovizuálnych diel, a to na základe zákona, konkrétne ustanoveniami § 88 zákona č. 264/2022 Z. z. Práve takéto obmedzenie slobody prejavu umožňuje ustanovenie čl. 26 ods. 4 Ústavy SR: „Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“ Podmienka legality a legitimity je teda nepochybne naplnená.

Posúdením skutkového stavu Rada zistila, že program *Televízne noviny* odvysielaný na programovej službe TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod. bol v druhom 30-minútovom časovom úseku, ktorý trval od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod., dvakrát prerušený zaraďením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25 hod., čo je v rozpore s vyššie uvedeným výkladom § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z.

Rada konštatuje, že účastník konania vo svojom vyjadrení priznáva porušenie povinnosti a má za to, že vysielateľ zabezpečil, aby v budúcnosti k rovnakému porušeniu zákona nedošlo. Účastník konania uvádza, že k porušeniu zákona nedošlo úmyselne. Táto skutočnosť však nie je pre predmetné správne konanie relevantná, pretože zákon č. 264/2022 Z. z. vychádza z objektívnej zodpovednosti za správny delikt a účastník konania je preto zodpovedný za správny delikt bez ohľadu na zavinenie. Túto skutočnosť však je možné zobrať do úvahy pri ukladaní sankcie.

Na základe uvedeného Rada dospela k záveru, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. tým, že časový úsek od cca 19:29:57 hod. do 19:59:56 hod. programu *Televízne noviny* odvysielaného v rámci programovej služby TV MARKÍZA dňa 11. 3. 2023 o cca 18:59:57 hod., ktorý zodpovedá druhému 30-minútovému časovému úseku trvania predmetného programu, dvakrát prerušil zaraďením reklamy, a to o cca 19:40:37 hod. a o cca 19:58:25 hod.

* * *

U právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť pre správny delikt). Táto zásada platí aj v prípade zákona č. 264/2022 Z. z. ako aj zákona č. 71/1967 Zb., ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správne deliktu, dokazovať zavinenie alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným a nedbanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z citovaných zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

Podľa ustanovenia § 140 ods. 1 až 3 zákona č. 264/2022 Z. z.:

„(1) Pokutu regulátor uloží, ak povinná osoba aj napriek upozorneniu na porušenie zákona opakovane porušila tú istú povinnosť. Za opakované porušenie povinnosti sa považuje také porušenie povinnosti, ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tej istej povinnosti.

(2) Regulátor môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia

a) ak bola porušená povinnosť uložená v § 20 ods. 4 písm. c), § 23, § 61, § 62 ods. 1 písm. b) a § 74,
b) v prípade vysielania alebo poskytovania audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie bez autorizácie alebo
c) v prípade prevádzkovania retransmisie alebo poskytovania platformy na zdieľanie videí bez registrácie.

(3) Výšku pokuty regulátor určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti a s prihliadnutím na rozsah a dosah poskytovania obsahovej služby, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán.“

Z § 140 ods. 1 až 3 zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že Rada pri opakovanom porušení povinnosti ustanovenej v § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z., ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tejto povinnosti, uloží pokutu. Ide o kogentné ustanovenie zákona, ktoré nepripúšťa voľnosť uváženia pri rozhodovaní o druhu sankcie za porušenie tejto povinnosti.

Účastník konania za posledné tri roky neporušil povinnosť podľa § 88 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. Z tohto dôvodu Rada uložila sankciu upozornenie na porušenie zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podľa § 225 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. a § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na orgáne, ktorý rozhodnutie vydal. Toto rozhodnutie nie je preskúmateľné súdom.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v troch rovnopisoch:
1x MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o. (elektronicky)
2x Rada pre mediálne služby

PhDr. Marta Danielová
predsedníčka
Rady pre mediálne služby